

REGULAMENTUL CONSILIULUI (CEE) nr. 2137/85

din 25 iulie 1985

privind Gruparea Europeană de Interes Economic (GEIE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special art. 235,

având în vedere propunerea Comisiei,¹

având în vedere avizul Parlamentului European,²

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social,³

întrucât dezvoltarea armonioasă a activităților economice și o extindere continuă și echilibrată în cadrul Comunității depind de stabilirea și de buna funcționare a unei piețe comune care să ofere condiții similare celor de pe piața națională; întrucât, pentru realizarea acestei piețe unice și pentru consolidarea unității sale ar trebui creat, pentru persoane fizice, societăți, firme sau alte entități juridice, un cadru juridic care să faciliteze adaptarea activităților lor la condițiile economice ale Comunității; întrucât, în acest scop, este necesar ca aceste persoane fizice, societăți, firme sau alte entități juridice să poată coopera efectiv la nivel transfrontalier;

întrucât cooperarea de această natură poate să întâmpine dificultăți juridice, fiscale sau psihologice; întrucât crearea la nivel comunitar a unui instrument juridic adecvat sub forma Grupării Europene de Interes Economic ar contribui la realizarea obiectivelor menționate anterior și, în consecință, se dovedește a fi necesară;

întrucât Tratatul nu conferă competențele necesare pentru crearea unui astfel de instrument juridic;

întrucât capacitatea unei grupări de a se adapta la condițiile economice trebuie să fie garantată de libertatea considerabilă a membrilor săi în ceea ce privește relațiile contractuale și organizarea internă a grupării;

întrucât o grupare diferă de o firmă sau de o societate în principal prin scopul său, care constă doar în facilitarea sau dezvoltarea activităților economice ale membrilor săi pentru a le da posibilitatea să își perfecționeze rezultatele; întrucât, dat fiind acest caracter auxiliar, activitățile unei grupări trebuie să fie legate de activitatea economică a membrilor săi și nu să se substituie

¹ JO C 14, 15.02.1974, p.30 și JO C 103, 28.04.1978, p. 4.

² JO C 163, 11.07.1977, p. 17.

³ JO C 108, 15.05.1975, p. 46

acesteia și, în aceste limite, de exemplu, gruparea nu poate ea însăși, în relația cu terții, să profeseze, conceptul de activitate economică fiind interpretat în sensul cel mai larg;

întrucât accesul la grupare trebuie să fie cât mai neîngrădit pentru persoane fizice, societăți, firme sau alte entități juridice, în conformitate cu obiectivele prezentului regulament; întrucât prezentul regulament nu aduce, totuși, atingere aplicării la nivel național a reglementărilor juridice și/sau a codurilor etice referitoare la condițiile pentru exercitarea activităților de afaceri și profesionale;

întrucât prezentul regulament nu conferă automat nici unei persoane dreptul de a participa la o grupare, chiar dacă condițiile prevăzute prin prezentul regulament sunt îndeplinite;

întrucât competența prevăzută prin prezentul regulament de a interzice sau de a restrânge participarea la grupare, din motive de interes general, nu aduce atingere legislației statelor membre care reglementează exercitarea activităților și care poate prevedea alte interdicții sau restricții sau care poate controla sau supraveghea în alt mod participarea la o grupare a oricărei persoane fizice, societăți, firme sau altei entități juridice sau a oricărei alte categorii;

întrucât, pentru a permite unei grupări să își îndeplinească scopul, aceasta trebuie să aibă competența juridică proprie și trebuie să se prevadă ca gruparea să fie reprezentată, în relația cu terții, de către un organ, independent din punct de vedere juridic, de membrii săi;

întrucât protecția terților impune asigurarea unei publicități pe scară largă; întrucât membrii unei grupări răspund nelimitat și în solidar privind datoriile grupării sau alte obligații fiscale, inclusiv cele referitoare la impozite sau asigurări sociale, fără ca acest principiu să afecteze totuși libertatea de a exclude sau a restrânge obligația unuia sau a mai multor membri privind o anumită datorie sau obligație fiscală printr-un contract specific între grupare și o parte terță;

întrucât chestiunile referitoare la statutul sau competența persoanelor fizice și la competența persoanelor juridice sunt reglementate prin legislația națională;

întrucât motivele pentru lichidare care sunt speciale grupării ar trebui să fie specifice, cu trimiteri la legislația națională pentru lichidarea și definitivarea grupării;

întrucât grupările se supun dispozițiilor din legislația națională privind insolvabilitatea și încetarea plăților; întrucât astfel de legi pot să prevadă alte motive pentru lichidarea grupărilor;

întrucât prezentul regulament prevede că profitul și pierderile ce rezultă din activitățile unei grupări sunt impozabile numai la nivelul membrilor; întrucât se înțelege că, pentru restul, se aplică legislația națională privind impozitarea, în special în ceea ce privește distribuirea profitului, procedurile fiscale și orice alte obligații impuse prin legislația națională privind impozitarea;

întrucât, în privința chestiunilor nereglementate prin prezentul regulament, se aplică legislația statelor membre și legislația Comunității, de exemplu privind:

- dreptul muncii și dreptul social
- dreptul concurenței,
- dreptul privind proprietatea intelectuală;

întrucât activitățile grupărilor se supun dispozițiilor din legislația statelor membre privind exercitarea și supravegherea activităților; întrucât, în cazul unui abuz sau de sustragere de la legile unui stat membru de către o grupare sau membrii acesteia, statul membru respectiv poate să impună sancțiunile corespunzătoare;

întrucât statele membre sunt libere să aplice sau să adopte orice legi, reglementări sau măsuri administrative care nu aduce atingere domeniului de aplicare sau obiectivelor prezentului regulament;

întrucât prezentul regulament trebuie să intre în vigoare integral și imediat; întrucât aplicarea anumitor dispoziții trebuie să fie, totuși, amânată pentru a permite statelor membre să stabilească mai întâi mecanismele necesare pentru înregistrarea grupărilor pe teritoriile lor și să facă publice anumite chestiuni referitoare la grupări; întrucât, începând de la data aplicării prezentului regulament, se pot înființa grupări care pot să funcționeze fără restricții teritoriale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

1. Grupările Europene de Interes Economic se constituie în condițiile, în modul și cu efectele prevăzute prin prezentul regulament.

În consecință, părțile care intenționează să formeze o grupare trebuie să încheie un contract și să se înregistreze conform art. 6.

2. Începând cu data înregistrării prevăzută la art. 6, o grupare astfel constituită dispune, în nume propriu, de drepturi și obligații de orice natură, poate să încheie contracte sau alte acte juridice, poate să acționeze sau să fie acționată în justiție.

3. Statele membre stabilesc dacă grupările înregistrate în registrele lor, în temeiul art. 6, au sau nu personalitate juridică.

Articolul 2

1. În conformitate cu dispozițiile prezentului regulament, pe de o parte, legea aplicabilă contractului de constituire a unei grupări, cu excepția chestiunilor referitoare la statutul sau calitatea persoanelor fizice și la calitatea persoanelor juridice, și, pe de altă parte, la organizarea internă a unei grupări, este legislația națională a statului în care se găsește adresa oficială, după cum se specifică în contractul de constituire a grupării.

2. Atunci când un stat cuprinde mai multe unități teritoriale, fiecare dintre acestea având propria sa ordine de drept aplicabilă chestiunilor menționate la alin. (1), fiecare unitate teritorială se consideră ca stat în scopul identificării legii aplicabile în baza prezentului articol.

Articolul 3

1. Scopul unei grupări este să faciliteze sau să dezvolte activitățile economice ale membrilor săi și să îmbunătățească sau să sporească rezultatele acestor activități; scopul său nu este de a obține profit pentru sine.

Activitatea grupării trebuie să fie legată de activitățile economice ale membrilor săi și nu trebuie să fie mai mult decât auxiliară acestor activități.

2. În consecință, o grupare nu poate:

- (a) să exercite, direct sau indirect, o putere de gestiune sau supraveghere asupra activităților propriilor membri sau asupra activităților unei alte întreprinderi, în special în domeniul personalului, activităților financiare și de investiții;
- (b) direct sau indirect, să dețină acțiuni de orice natură, într-o întreprindere a unui membru; deținerea de acțiuni în altă întreprindere este posibilă numai în măsura în care este necesară pentru îndeplinirea obiectivelor grupării și dacă este făcută în numele membrilor săi;
- (c) să angajeze mai mult de 500 de persoane;
- (d) să fie folosită de către o societate pentru a acorda un credit directorului unei societăți sau oricărei alte persoane aflate într-o relație cu acesta, atunci când acordarea unor astfel de credite este limitată sau controlată prin legislația statelor membre privind societățile. O grupare nu poate fi folosită pentru transferul oricărei proprietăți între o companie și un director sau orice persoană aflată în legătură cu acesta, cu excepția cazurilor permise de legislației statelor membre privind societățile. În sensul acestei dispoziții, acordarea unui credit include participarea la orice tranzacție sau aranjament cu un efect similar, iar proprietatea include bunuri mobile și imobile;
- (e) să fie membru al unei alte Grupări Europene de Interes Economic.

Articolul 4

1. Numai următoarele persoane pot fi membre ale unei grupări:

- (a) societăți sau firme în sensul art. 58 al doilea paragraf din Tratat și alte entități juridice reglementate prin dreptul public sau privat, care au fost constituite în conformitate cu legea unui stat membru și care își au sediul social sau statutar și administrația centrală în Comunitate; în cazul în care, în conformitate cu legislația unui stat membru, o societate, firmă sau altă entitate juridică nu este obligată să aibă un sediu social sau statutar, este suficient pentru o astfel de societate, firmă sau altă entitate juridică să aibă administrația centrală în Comunitate;
- (b) persoanele fizice care desfășoară orice activitate industrială, comercială, meșteșugărească sau agricolă sau care oferă servicii profesionale sau de altă natură în Comunitate.

2. O grupare trebuie să conțină cel puțin:

- (a) două societăți, firme sau alte entități juridice, în sensul alin. (1), care își au administrația centrală în state membre diferite, sau

- (b) două persoane fizice, în sensul alin. (1), care își desfășoară activitățile lor principale în state membre diferite, sau
 - (c) o societate, firmă sau altă entitate juridică, în sensul alin. (1) și o persoană fizică, dintre care prima își are administrația centrală într-un stat membru, iar cea de-a doua își desfășoară activitatea principală în alt stat membru.
3. Un stat membru poate prevedea ca grupările înregistrate în registrele sale în conformitate cu art. 6 să nu poată avea mai mult de 20 de membri. În acest scop, statul membru respectiv poate să prevadă ca, în conformitate cu legislația sa, fiecare membru al unei entități juridice constituite în temeiul legislației sale, alta decât o societate înregistrată, să fie tratat ca un membru individual al unei grupări.
4. Orice stat membru poate, în interesul public al aceluși stat, să interzică sau să limiteze participarea la grupări a unor anumite categorii de persoane fizice, societăți, firme sau alte entități juridice.

Articolul 5

Un contract pentru constituirea unei grupări trebuie să includă cel puțin:

- (a) numele grupării precedat sau urmat de cuvintele „Grupare Europeană de Interes Economic” sau de inițialele „GEIE”, cu excepția cazului în care aceste cuvinte sau inițiale sunt deja parte a denumirii sale;
- (b) adresa oficială a grupării;
- (c) obiectivele pentru care a fost constituită gruparea;
- (d) numele, denumirea comercială, forma juridică, adresa permanentă sau sediul social, precum și numărul și locul de înregistrare, dacă există, al fiecărui membru al grupării;
- (e) durata grupării, cu excepția cazului când aceasta este nedeterminată.

Articolul 6

O grupare se înregistrează, în statul în care își are adresa oficială, la registrul desemnat în baza art. 39 alin. (1).

Articolul 7

Contractul de constituire a unei grupări se depune la registrul menționat la art. 6.

Următoarele documente și informații trebuie de asemenea să fie depuse la acel registru:

- (a) orice amendament la contractul de constituire a unei grupări, inclusiv orice schimbare în structura grupării;

- (b) notificarea înființării sau închiderii oricărei entități componente a grupării;
- (c) orice hotărâre judecătorească prin care se constată sau se pronunță nulitatea unei grupări, în conformitate cu art. 15;
- (d) notificarea numirii directorului sau directorilor unei grupări, numele acestora și orice alte elemente de identificare cerute prin legislația statului membru în care este păstrat registrul, notificarea faptului că ei pot acționa singuri sau că trebuie să acționeze solidar, precum și încetarea numirii oricărui director;
- (e) notificarea numirii sau participării unui membru într-o grupare sau într-o parte a acesteia, în conformitate cu art. 22 alin. (1);
- (f) orice decizie a membrilor de pronunțare sau constatare a lichidării grupării, în conformitate cu art. 31, sau orice hotărâre judecătorească prin care se pronunță o astfel de dizolvare, în conformitate cu art. 31 sau 32;
- (g) notificarea numirii lichidatorului sau lichidatorilor unei grupări, menționată la art. 35, numele lor și orice alte elemente de identificare cerute prin legislația statului membru în care este păstrat registrul și încetarea numirii unui lichidator;
- (h) notificarea încheierii lichidării unei grupări, în conformitate cu art. 35 alin. (2);
- (i) orice propunere de transfer a adresei oficiale, în conformitate cu art. 14 alin. (1);
- (j) orice clauză care scutește un nou membru de la plata datoriilor și altor obligații fiscale care sunt anterioare admiterii sale ca membru, în conformitate cu art. 26 alin. (2).

Articolul 8

Următoarele trebuie să fie publicate, după cum prevede art. 39, în monitorul oficial menționat la alin. (1) din respectivul articol.:

- (a) informațiile care trebuie să fie incluse în contractul de constituire a unei grupări, în conformitate cu art. 5, și orice amendamente la acestea;
- (b) numărul, data și locul de înregistrare, precum și notificarea încetării acestei înregistrări;
- (c) documentele și informațiile menționate la art. 7 lit. (b)-(j).

Informațiile menționate la lit. (a) și (b) trebuie să fie publicate în totalitate. Documentele și informațiile menționate la lit. (c) pot fi publicate fie integral, fie ca extras sau printr-o trimitere la depunerea lor la registru, în conformitate cu legislația națională aplicabilă.

Articolul 9

1. Documentele și informațiile care trebuie să fie publicate în sensul prezentului regulament pot fi opozabile de către o grupare unor terți, în condițiile stabilite prin legislația națională aplicabilă în sensul art. 3 alin. (5) și (7) din Directiva Consiliului 68/151/CEE din 9 martie 1968 privind

coordonarea garanțiilor pe care statele membre le solicită societăților, în sensul celui de-al doilea paragraf de la art. 58 din Tratat, pentru protejarea intereselor membrilor și ale terților, astfel încât aceste garanții să fie echivalente în cadrul Comunității⁽¹⁾.

2. Dacă activitățile au fost desfășurate în numele unei grupări înainte de înregistrarea sa în conformitate cu art. 6 și dacă gruparea nu își asumă, după înregistrare, obligațiile ce decurg din astfel de activități, persoanele fizice, societățile, firmele sau alte entități juridice care au desfășurat aceste activități răspund solidar și nelimitat pentru acestea.

Articolul 10

Orice sediu al grupării situat într-un stat membru, altul decât cel în care se află adresa oficială, se înregistrează în statul respectiv. În scopul unei astfel de înregistrări, o grupare depune la registrul corespunzător din statul membru respectiv, copii ale documentelor care trebuie depuse la registrul statului membru unde se află adresa oficială, însoțite, dacă este cazul, de o traducere care confirmă, conform uzanțelor registrului, unde este înregistrat sediul.

Articolul 11

Notificarea privind constituirea unei grupări sau privind încheierea lichidării unei grupări, cu menționarea numărului, datei și locului de înregistrare, precum și a datei, locului și titlului publicației, se face în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*, după publicarea în monitorul oficial menționat la art. 39 alin. (1).

Articolul 12

Adresa oficială menționată în contractul de constituire a unei grupări trebuie să fie situată în Comunitate.

Adresa oficială trebuie să fie stabilită fie:

(a) acolo unde gruparea își are administrația centrală

fie

(b) acolo unde unul din membrii grupării își are administrația centrală sau, în cazul unei persoane fizice, unde își desfășoară activitatea principală, cu condiția ca gruparea să își desfășoare o activitate acolo.

Articolul 13

Adresa oficială a unui grupări poate fi transferată în interiorul Comunității.

Atunci când un astfel de transfer nu determină o schimbare a legislației aplicabile în sensul art. 2, decizia de transfer se ia în conformitate cu condițiile stabilite în contractul de constituire a grupării.

⁽¹⁾ JO L 65, 14.03.1968, p. 8.

Articolul 14

1. Atunci când transferul adresei oficiale determină o schimbare a legislației aplicabile în sensul art. 2, o propunere de transfer trebuie redactată, depusă și publicată în conformitate cu condițiile stabilite la art. 7 și 8.

Nici o decizie de transfer nu poate fi luată timp de două luni de la publicarea propunerii. Orice astfel de decizie trebuie să fie luată de către membrii grupării în unanimitate. Transferul intră în vigoare la data la care gruparea este înregistrată, în conformitate cu art. 6, la biroul de înregistrare pentru noua adresă oficială. Această înregistrare nu poate fi efectuată până când nu se aduc dovezi că propunerea de a transfera adresa oficială a fost publicată.

2. Radierea înregistrării unei grupări la registrul din raza vechiului sediu nu poate avea loc până când nu se face dovada că gruparea a fost înregistrată la biroul de înregistrare pe raza căruia se află noul sediu.

3. Publicarea noii înregistrări a grupării face ca noua adresă să fie opozabilă terților, în condițiile specificate la art. 9 alin. (1); totuși, atâta vreme cât radierea înregistrării grupării din registrul unde se afla vechea adresă oficială nu a fost publicată, terții pot să se prevaleze în continuare de vechea adresă oficială, cu excepția cazului în care gruparea dovedește că terții respectivi aveau cunoștința de noua adresă oficială.

4. Legislația unui stat membru poate prevedea că, în ceea ce privește grupările înregistrate în sensul art. 6 în statul membru respectiv, transferul unei adrese oficiale care ar avea ca rezultat o schimbare a legislației aplicabile nu poate avea efect dacă, în intervalul de două luni menționat în alin. (1), o autoritate competentă în acel stat membru o contestă. O astfel de contestație poate să aibă la bază numai motive de interes general. Trebuie să fie posibilă o cale de atac în fața unei autorități judiciare.

Articolul 15

1. Dacă legislația aplicabilă unei grupări în sensul art. 2 prevede nulitatea acestei grupări, o astfel de nulitate trebuie să fie constatată sau pronunțată printr-o hotărâre judecătorească. Totuși, instanța căreia îi este înaintată această problemă trebuie, atunci când este posibil ca afacerile grupării să fie puse în ordine, să ofere o perioadă de timp în care să se facă aceasta.

2. Nulitatea unei grupări duce la lichidarea sa în conformitate cu condițiile stabilite la art. 35.

3. O hotărâre care constată sau prin care se pronunță nulitatea unei grupări este opozabilă terților, în condițiile prevăzute la art. 9 alin. (1).

O astfel de hotărâre nu afectează în sine valabilitatea obligațiilor, datorate către sau de către grupare, obligații care sunt anterioare datei la care hotărârea devine opozabilă terților, în conformitate cu dispozițiile paragrafului anterior.

Articolul 16

1. Organele unei grupări sunt membrii care acționează în mod colectiv și administratorul sau administratorii.

Contractul de constituire a unei grupări poate prevedea existența altor organe; în acest caz, se specifică și atribuțiile acestora.

2. Membrii unei grupări, acționând în calitate de organ, pot lua orice decizie în scopul de a atinge obiectivele grupării.

Articolul 17

1. Fiecare membru deține un vot. Contractul de constituire a unei grupări poate, totuși, să atribuie mai multe voturi anumitor membri, cu condiția ca nici un membru să nu dețină majoritatea voturilor.

2. O decizie în unanimitate a membrilor este necesară pentru:

(a) modificarea obiectivelor grupării;

(b) modificarea numărului de voturi atribuite fiecărui membru;

(c) modificarea condițiilor de luare a deciziilor;

(d) extinderea duratei unei grupări dincolo de orice perioadă stabilită în contractul de constituire a grupării;

(e) modificarea contribuției fiecărui membru sau anumitor membri la finanțarea grupării;

(f) modificarea oricărei alte obligații a unui membru, cu excepția cazului în care se prevede altfel în contractul de constituire a grupării;

(g) să facă orice modificare a contractului de constituire a grupării care nu este prevăzută prin prezentul alineat, cu excepția cazului în care nu se prevede altfel în contract.

3. Cu excepția cazurilor în care prezentul regulament prevede ca deciziile să fie luate în unanimitate, contractul de constituire a grupării poate să prevadă condițiile de cvorum sau de majoritate în care sunt adoptate deciziile sau o parte a acestora. Dacă nu se prevede altfel în contract, deciziile se iau în unanimitate.

4. La inițiativa unui director sau la cererea unui membru, administratorul sau administratorii trebuie să organizeze consultarea membrilor, astfel încât aceștia din urmă să poată lua o decizie.

Articolul 18

Fiecare membru are dreptul să obțină informații de la administrator sau administratori în ceea ce privește afacerile grupării și să consulte registrele și documentele grupării.

Articolul 19

1. O grupare este administrată de una sau mai multe persoane fizice, desemnate prin contractul de constituire a grupării sau printr-o decizie a membrilor.

Nici o persoană nu poate fi administrator al unei grupări dacă:

- în sensul legislației aplicabile acesteia, sau
- în sensul legislației naționale a statului în care gruparea își are adresa oficială, sau
- în urma unei decizii judecătorești sau administrative pronunțate sau recunoscute într-un stat membru

nu poate să aparțină corpului administrativ sau decizional al unei companii, nu poate administra o întreprindere sau nu poate acționa ca administrator al unei grupări europene de interes economic.

2. Un stat membru poate, în cazul grupărilor înregistrate la birourile lor de înregistrare, în sensul art. 6, să prevadă ca persoanele juridice să poată administra gruparea cu condiția ca aceste persoane juridice să desemneze una sau mai multe persoane fizice, ale căror informații să respecte dispozițiile de înregistrare de la art. 7 alin. (d), pentru a le reprezenta.

Dacă un stat membru își exercită această opțiune, acesta trebuie să prevadă ca reprezentantul sau reprezentanții respectivi să aibă răspunderea pe care ar avea-o dacă ar fi ei înșiși administratori ai grupărilor în cauză.

Restricțiunile impuse la alin. (1) se aplică și acestor reprezentanți.

3. Contractul de constituire a unei grupări sau, în lipsa acestuia, o decizie în unanimitate a membrilor, stabilește condițiile de numire și demitere a administratorului sau administratorilor, precum și atribuțiile acestuia (acestora).

Articolul 20

1. În relațiile cu terții, gruparea este reprezentată doar de administrator sau, în cazul în care există mai mulți administratori, de fiecare din aceștia.

Fiecare dintre administratori angajează gruparea față de terți când acționează în numele acesteia, chiar atunci când actele sale nu se încadrează în obiectivele grupării, cu excepția cazului în care gruparea demonstrează că terța parte respectivă știa sau nu putea, în împrejurările respective, să nu fi știut că actul respectiv este în afara obiectivelor grupării; publicarea informațiilor menționate la art. 5 alin. (c) nu este în sine o dovadă în acest sens.

Nici o limitare a puterilor administratorului sau administratorilor, ca rezultat fie al contractului de constituire a grupării sau al unei decizii a membrilor, nu este opozabilă terților, chiar dacă aceasta este publicată.

2. Contractul de constituire a grupării poate să prevadă faptul că gruparea nu poate fi angajată, din punct de vedere juridic, decât printr-o acțiune comună a doi sau mai mulți administratori. O astfel de clauză poate fi opozabilă terților, în condițiile menționate la art. 9 alin. (1), numai dacă este publicată în conformitate cu art. 8.

Articolul 21

1. Profiturile ce rezultă din activitățile grupării sunt considerate a fi profiturile membrilor și sunt împărțite între aceștia în proporțiile stabilite în contractul de constituire a grupării sau, în lipsa unei astfel de dispoziții, în părți egale.
2. Membrii unei grupări contribuie la plata sumei cu care cheltuielile depășesc veniturile în proporțiile stabilite în contractul de constituire a grupării sau, în lipsa unei astfel de dispoziții, în părți egale.

Articolul 22

1. Orice membru al unei grupări poate transfera participarea sa la grupare sau o parte a acesteia, fie unui alt membru, fie unei părți terțe; transferul nu intră în vigoare fără autorizarea în unanimitate a celorlalți membri.
2. Membrul unei grupări își poate folosi participarea la grupare pentru a-și constitui o garanție numai cu autorizația unanimă a celorlalți membri, cu excepția cazului în care se specifică altfel în contractul de constituire a grupării. Titularul garanției nu poate deveni oricând membru al grupării în sensul garanției respective.

Articolul 23

Nici o grupare nu poate să lanseze o invitație publică în scop de investiții.

Articolul 24

1. Membrii unei grupări răspund solidar și nelimitat pentru datoriile și alte obligații, indiferent de natura lor. Legislația națională stabilește consecințele unei asemenea răspunderi.
2. Creditorii nu pot să acționeze în justiție un membru în vederea achitării unor datorii sau altor obligații, în conformitate cu condițiile stabilite la alin. (1), înainte de finalizarea lichidării unei grupări, cu excepția cazului în care ei au cerut în prealabil grupării să plătească, iar plata nu a fost făcută în cadrul unei perioade adecvate.

Articolul 25

Scrisorile, formularele tipizate și documentele similare trebuie să indice lizibil:

- (a) numele grupării, precedat sau urmat de cuvintele „Grupare Europeană de Interes Economic” sau de inițialele „GEIE”, cu excepția cazului când aceste cuvinte sau inițiale sunt deja înglobate în denumirea sa;
- (b) locul unde se află registrul menționat la art. 6, în care este înregistrată gruparea, precum și numărul de înregistrare al grupării în registru;
- (c) adresa oficială a grupării;
- (d) dacă unde este cazul, mențiunea că administratorii trebuie să acționeze solidar;

(e) dacă unde este cazul, mențiunea că gruparea este în lichidare, în sensul art. 15, 31, 32 sau 36.

Fiecare sediu al unei grupări, atunci când este înregistrat în conformitate cu art. 10, trebuie să furnizeze informațiile de identificare de mai sus, împreună cu cele referitoare la propria sa înregistrare, în documentele menționate la primul alineat din prezentul articol, documente emise de sediul respectiv.

Articolul 26

1. Decizia privind primirea de noi membri se ia în unanimitate de către membrii grupării.
2. Fiecare nou membru răspunde, în conformitate cu condițiile stabilite la art. 24, pentru datoriile și alte obligații ale grupării, inclusiv de cele rezultate din activitățile grupării anterior aderării sale.

Acesta poate, totuși, să fie scutit de la plata datoriilor sau a altor obligații care sunt anterioare aderării sale printr-o clauză din contractul de constituire a grupării sau din instrumentul de aderare. O astfel de clauză poate fi opozabilă terților, în condițiile menționate la art. 9 alin. (1), numai dacă este publicată în conformitate cu art. 8.

Articolul 27

1. Un membru al grupării se poate retrage în conformitate cu condițiile stabilite în contractul de constituire a grupării sau, în absența unor astfel de condiții, cu acordul unanim al celorlalți membri.

În plus, orice membru al unei grupări se poate retrage din motive bine întemeiate.

2. Orice membru al unei grupări poate fi exclus pentru motivele enumerate în contractul de constituire a grupării și, în orice caz, în cazul în care nu își respectă obligațiile sau dacă tulbură sau amenință să tulbure în mod grav funcționarea grupării.

O astfel de excludere poate avea loc numai în baza deciziei unei instanțe la care s-a depus o cerere comună de către majoritatea celorlalți membri, cu excepția cazului când se prevede altfel în contractul de constituire a grupării.

Articolul 28

1. Un membru al unei grupări încetează să aparțină acesteia prin deces sau dacă nu mai îndeplinește condițiile stabilite la art. 4 alin. (1).

În plus, un stat membru poate să prevadă, în scopurile legislației în materie de lichidare, dizolvare, insolvabilitate sau încetare de plăți, că un membru încetează să mai fie membru al oricărei grupări în momentul stabilit prin legislația respectivă.

2. În caz de deces al unei persoane fizice care este membră a grupării, nici o persoană nu poate să îi ia locul și să devină membru decât în condițiile prevăzute prin contractul de constituire a grupării sau, în lipsa acestora, numai cu acordul unanim al membrilor rămași.

Articolul 29

Imediat ce un membru încetează să mai aparțină unei grupări, administratorul sau administratorii trebuie să-i informeze pe ceilalți membri asupra acestui fapt; de asemenea, ei trebuie să ia măsurile necesare, enumerate la art. 7 și 8. În plus, orice persoană interesată poate lua aceste măsuri.

Articolul 30

Cu excepția cazului în care contractul de constituire a unei grupări prevede altfel și fără a aduce atingere drepturilor dobândite de către o persoană în baza art. 22 alin. (1) sau 28 alin. (2), o grupare continuă să existe pentru membrii rămași după ce un membru a încetat să îi mai aparțină, în conformitate cu condițiile stabilite în contractul de constituire a grupării sau prin decizia unanimă a membrilor în cauză.

Articolul 31

1. O grupare poate fi dizolvată prin decizia membrilor săi care dispun dizolvarea acesteia. O astfel de decizie trebuie luată în unanimitate, cu excepția cazului în care se prevede altfel în contractul de constituire a grupării.

2. O grupare trebuie dizolvată printr-o decizie a membrilor săi care:

(a) constată expirarea perioadei stabilite în contractul de constituire a grupării sau existența oricărei alte cauze de dizolvare prevăzute în contract, sau

(b) constată îndeplinirea scopului grupării sau imposibilitatea urmăririi acestuia în continuare.

Atunci când, la trei luni de la apariția uneia dintre situațiile menționate la primul paragraf, membrii nu au luat o decizie de dizolvare a grupării, oricare membru poate cere instanței dizolvarea acesteia.

3. O grupare trebuie de asemenea să fie dizolvată printr-o decizie a membrilor săi sau a membrului rămas, în cazul în care condițiile stabilite la art. 4 alin. (2) nu mai sunt îndeplinite.

4. După ce o grupare a fost dizolvată prin decizia membrilor săi, administratorul sau administratorii trebuie să ia măsurile necesare enumerate la art. 7 și 8. În plus, orice persoană interesată poate lua aceste măsuri.

Articolul 32

1. La cererea oricărei persoane interesate sau a unei autorități competente, în cazul încălcării art. 3, 12 sau 31 alin. (3), instanța trebuie să dispună dizolvarea unei grupări, cu excepția cazului când afacerile sale pot fi și sunt puse în ordine înainte ca instanța să fi emis o hotărâre pe fond.

2. La cererea unui membru, instanța poate să dispună dizolvarea unei grupări din motive bine întemeiate.

3. Un stat membru poate să prevadă că instanța, la cererea unei autorități competente, poate să dispună dizolvarea unei grupări care își are adresa oficială în statul de care aparține respectiva autoritate, oriunde ar acționa gruparea împotriva interesului general al statului respectiv, dacă legislația statului respectiv prevede o astfel de posibilitate cu privire la societățile înregistrate sau alte entități juridice care fac obiectul acestei legislații.

Articolul 33

Atunci când un membru încetează să mai aparțină unei grupări din orice motiv, cu excepția transferului drepturilor sale în conformitate cu condițiile stabilite la art. 22 alin. (1), valoarea drepturilor și obligațiilor sale se determină luând în considerare activele și pasivele grupării în starea în care se află în momentul în care acesta încetează să îi mai aparțină.

Valoarea drepturilor și obligațiilor unui membru care părăsește gruparea nu pot fi stabilite în prealabil.

Articolul 34

Fără a aduce atingere art. 37 alin. (1), orice membru care încetează să mai aparțină unei grupări continuă să răspundă, în conformitate cu condițiile stabilite la art. 24, pentru datoriile și alte obligații ce decurg din activitățile grupării anterior încetării calității de membru.

Articolul 35

- 1 Dizolvarea unei grupări determină lichidarea acesteia.
- 2 Lichidarea unei grupări și încheierea lichidării sale sunt reglementate prin legislația națională.
- 3 O grupare își păstrează competențele, în sensul art. 1 alin. (2), până la încheierea lichidării sale.
- 4 Lichidatorul sau lichidatorii iau măsurile necesare enumerate la art. 7 sau 8.

Articolul 36

Grupările se supun legislațiilor naționale care reglementează insolvabilitatea și încetarea plăților. Începerea procedurilor împotriva unei grupări din motive de insolvabilitate sau încetarea plăților nu cauzează începerea unor astfel de proceduri împotriva membrilor săi.

Articolul 37

1. Un termen de cinci ani de limitare de la publicarea, în sensul art. 8, a notificării încetării apartenenței unui membru la o grupare se substituie oricărei alte perioade mai lungi care poate fi stabilită prin legislația națională privind acționarea în justiție a unui membru pentru datoriile și alte obligații ce decurg din activitățile grupării înaintea încetării calității de membru.
2. Un termen de cinci ani de limitare de la publicarea, în sensul art. 8, a notificării încheierii lichidării unei grupări se substituie oricărei alte perioade mai lungi care poate fi stabilită prin

legislația națională privind acționarea în justiție a unui membru în legătură pentru datoriile și alte obligații ce decurg din activitățile grupării.

Articolul 38

Atunci când o grupare desfășoară o activitate într-un stat membru ce contravine interesului public al statului membru respectiv, o autoritate competentă a statului în cauză poate să interzică acea activitate. Trebuie să se asigure posibilitatea de a recurge la o cale de atac în instanță împotriva deciziei acelei autorități competente.

Articolul 39

1. Statele membre desemnează registrul sau registrele responsabile cu efectuarea înregistrării menționate la art. 6 și 10 și stabilesc regulile care reglementează înregistrarea. Statele membre prevăd condițiile în care se depun documentele menționate la art. 7 și 10. Statele membre asigură că documentele și informațiile de identificare menționate la art. 8 sunt publicate în monitorul oficial corespunzător al statului membru în care gruparea își are adresa oficială și pot să reglementeze modul de publicare a documentelor și informațiilor de identificare menționate la art. 8 lit. (c).

Statele membre asigură de asemenea că oricine poate, la biroul de înregistrare corespunzător prevăzut în sensul art. 6 sau, atunci dacă este cazul, în sensul art. 10, să inspecteze documentele menționate la art. 7 și să obțină, chiar prin poștă, copii integrale sau parțiale ale acestora.

Statele membre pot să prevadă plata unor taxe în legătură cu operațiile menționate la paragrafele anterioare; aceste taxe nu pot depăși, totuși, costul administrativ al acestora.

2. Statele membre asigură că informațiile ce urmează a fi publicate în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* în conformitate cu prevederile art. 11 sunt înaintate Oficiului pentru Publicații Oficiale ale Comunităților Europene într-un interval de o lună de la publicarea acestora în monitorul oficial menționat la alin. (1).

3. Statele membre prevăd sancțiuni adecvate în cazul nerespectării dispozițiilor de la art. 7, 8 și 10 privind comunicarea de informații și în cazul nerespectării cu art. 25.

Articolul 40

Profitul sau pierderile ce rezultă din activitățile unei grupări sunt impozabile numai la nivelul membrilor săi.

Articolul 41

1. Statele membre iau măsurile necesare în conformitate cu art. 39 înainte de 1 iulie 1989. Statele membre le comunică imediat Comisiei.

2. În scopul informării, statele membre informează Comisia asupra categoriilor de persoane fizice, societăți, firme sau alte entități juridice cărora le interzic să participe la grupări în sensul art. 4 alin. (4). Comisia informează celelalte state membre.

Articolul 42

1. În momentul adoptării prezentului regulament, se înființează un Comitet de Contact sub auspiciile Comisiei. Funcția sa va fi de:
 - (a) a facilita, fără a aduce atingere art. 169 și 170 din Tratat, aplicarea prezentului regulament prin consultări periodice referitoare în special la problemele practice ce decurg din aplicarea acestuia;
 - (b) să acorde consultanță Comisiei, dacă este necesar, în legătură cu unele completări sau modificări la prezentul regulament.
2. Comitetul de Contact este compus din reprezentanți ai statelor membre și reprezentanți ai Comisiei. Președintele este un reprezentant al Comisiei. Comisia asigură secretariatul.
3. Comitetul de Contact este convocat de către președintele său, la inițiativa acestuia sau la cererea unuia dintre membri.

Articolul 43

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la 1 iulie 1989, cu excepția art. 39, 41 și 42, care se aplică de la intrarea în vigoare a regulamentului.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și este direct aplicabil în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 25.07.1985

Pentru Consiliu,

Președintele,

J. POOS